

A čo s pravou Jano stená  
 Kôľňa je už roztlčená  
 Ale zrazu duny-duny  
 Myšlienka mu v hlave duní (láá)

3. Vzchopil sa a v mene Božom  
 Rozpáral tú sviňu nožom  
 Rozrezal ju vo dva kusy  
 Dačo z toho vzniknúť musí  
 Zamyslel sa halabala  
 Až ho rozbolela hlava (láá)

4. Keď tú sviňu Jano zomlel  
 Od údivu skoro zomrel  
 Tak sa mu tá jeho sviňa  
 Zrazu zdala celkom iná  
 Veď sa takto hojže-Bože  
 Až do leta držať môže (láá)

5. Tak sa mu ten nápad páčil  
 Že mäso hneď do čriev vtlačil  
 Až napokon milá sviňa  
 Dostala sa do komína  
 Potom veru, šázi-mázi  
 Sa to mäso nepokazí (láá)

Ami C  
 A tak vznikla hopsa-sa  
 Dmi E Ami  
 Naša prvá klobása

- 18 -

3. Vypukne pláč v den účtování...

4. A kdo z nás ví, zda dojde spásy,  
 kdo z nás ví, zda dojde spásy,  
 a kdo z nás ví, zda dojde spásy,  
 když hvězda bílá padá tmou.

Ref.

## BÁSNÍK, TEN MÁ PRÁVO VETA

Karel Plíhal

Ami E Ami E  
 1. Básník, ten má právo veta,  
 Ami E Ami  
 může s klidem v minutě  
 Dmi A7 Dmi A7  
 na místě, kde stála teta,  
 Dmi A7 Dmi  
 nechat plavat labutě,  
 G C  
 a tu tetu jednou větou  
 G E  
 na Venuši zanese  
 Ami E Ami E  
 a Venušáné s mojí tetou  
 Ami E Ami  
 budou samá recese, hej,

- 11 -

Dmi Emi  
 obdař své vojáky Boží silou,  
 Fmaj7 D  
 provázej nás, provázej nás.

Ami  
 3. Na ranní obloze zjevil se kříž,  
 Dmi Fmaj7  
 z bílých mraků, z bílých mraků,  
 Ami  
 „Proti té přesile nezvítězíš  
 Dmi Fmaj7  
 bez zázraků, bez zázraků.“  
 Dmi Emi  
 Všem drsným mužům se zastavil dech,  
 Fmaj7  
 k nebi vzhlíží, k nebi vzhlíží,  
 Dmi Emi  
 Bázeň se zmocnila nepřátel všech,  
 Fmaj7 D  
 strach je tíží, strach je tíží.

Ami Dmi Emi  
 4. Král Aetelstan prchá a odhodil zbroj,  
 Fmaj7 Dmi  
 kuň se plaší, kuň se plaší,  
 Ami G Emi  
 jeho armáda ve zmatku opouští boj,  
 Fmaj7  
 šípy prší, šípy prší.

- 16 -

4. Básník, ten má právo veta,  
 co se týče vesmíru,  
 ale v tomhle konci světa  
 může psát jen na míru,  
 proto teta bude jenom tetou  
 a Venuše Venuší  
 a blbost bude nad planetou  
 vnášet smutek do duší,  
 a blbost bude nad planetou  
 A  
 vnášet radost do duší, juch!

## NEBEŠTÍ JEZDCI

Waldemar Matuška

Ami  
 1. Po zasmušilé pustině jel  
 C  
 starý honec krav,  
 Ami  
 den temný byl a ševalil  
 C  
 větrem ve stéblech trav,  
 Ami  
 tu honec k nebi pohleděl  
 a v hrůze zůstal stát,  
 F  
 když z rozedraných oblaků  
 Ami  
 viděl stádo krav se hnát.

- 13 -